

inum. Veidumøguleikarnir eru góðir í lötuni og tí skuldi verið møgult, at fingið tað at hanga saman figgarliga.

– Men tað verður ikki lætt hóast alt.

Skipið kostaði um 95 mió. kr. at bygja og tá fiskireiðskapurin er roknaður við, so er samlaði kostnaðurin um 100 mió. krónur.

– Men rentan er so øgiliga lág í lötuni. Bert eini 6 prosent og tað er ein góður fyrimunur.

Ikki fleiri skipa av hesum slagnum

Men hvørji eru framtíðarútlitini fyri skipi.

– Eg haldi at tey eru góð, men tað hongur saman við, um vit fáa frið at verða har vit eru, og at vit ikki fáa fleiri skip av hesum slagnum. Prísurin á makreli og ídnaðarfiski eru góðir í lötuni, sigur hann.

Men hann heldur at landsins myndugleikar huga ansað sær og ikki geva fleiri loyvir til nótaskip.

– Tey skipini sum eru, skulu hava loyvi til at verða og ikki fleiri, sigur Kristian



Reiðarin hevur røtur í Oyndarfirði og haðani vóru skyldfólk komn fyrri at síggja stásiliga nýggja skipið

(Mynd: Harald Petersen)

Martin Rasmussen.

Hann sigur, at sum fiskiskapurin er í lötuni, so er møgult, at fáa tað at mala runt figgarliga, og kanska

at leggja eitt sindur til síðis, og tað er neyðugt.

– Hinir nótatarnir av sama slagi eru gamlir og treingja til at verða skiftir

út, men tað gerst ikki, um fleiri loyvir verða givin til tilfisk skip, sigur Kristian Martin Rasmussen.

– So verður tað ov smá-

býtt.

Til fiskiskap í dag

Og reiðarin ætlar ikki, at skipið skal liggja og gnaga

gummi við bryggjuna í Klaksvík. Seinnapartin í gjár var skipið ein framsýningartúr í Havn og í dag fer hann til fiskiskap.

Reiðarin, Kristian Martin Rasmussen verður sjálvur skipari fyrsta túrin.

Afturat sær hevur hann 12-14 mans.

Annars sigur hann, at eini 16-til 18 mans verða knýttir at skipinum, og teir koma at skiftast um at verða við.

Nýggja skipið er 74 metrar langt og lastar knapt 2000 tons. Motorurin hevur 7000 hk.

Gamla skipið ikki gerast aftur

Tað var ætlanin at selja gamla Christian í Grótinum og Marokanski felag hevði næstan keypt skipið, tá óhapp hendi og skipið rak á land.

Tað tók langa tíð at fáa skipið og einki kundi sigast um hvussu stóðan var.

Men Kristian Martin Rasmussen sigur, at teir hava avgjørt ikki at gera skipið aftur og at teir royna at sleppa av við skipið.

Vælkomið tú prýðiliga skip



Jógvan við Keldu, býráðsformaður, ynskta reiðarinum til lukku og beyð skipinum vælkominum til Klaksvíkar

Hetta segði Jógvan við Keldu, býráðsformaður í Klaksvík, sunnudagin, tá hann beyð nýggja Christian í Grótinum vælkominum til býin. Niðanfyrri prenta vit røðuna hjá honum

teir hava verið hegnismenn á sjónum so væl sum á landi, uttan at gera nakað burtur úr sær sjálvum.

Heldur enn tos, hava teir gjørt arbeiði sítt uttan nakran háva, Klaksvíkini og Føroyum at gagni.

Kristian Martin og synir hansara eru á altjóða virkis-øki, frá Norðuratlantshavi yvir til Miðameriku, frá Suðurameriku til Suðurafrika og yvir til Indiska havið.

hetta kenst, sum tit í hesum døgum opna fyri eini nýggjari tíð. Við dirvi, skili og arbeiðssemi hjá okkara virkisfóðna sjófolki, skapa tit Klaksvíkini eina viðvandi framtíð.

At eiga skip, gevur bæði spennandi og gleðiligar løtur. Hinvegin hava tit á flota tykkara heldur ikki sloppið undan sorgarløtum, sum bæði hava fallið tungar og nívt djúpt.

Altjóða vinnumenn

Tað er ikki bert av stórum týðningi ídag, men alneyðugt, nú tøkni- og samskiptismøguleikarnir hava drigið alheimin so tætt upp at okkum, at Klaksvíkin eigur fólk við internationalum hugsjónum. Og á hesum øki gera triðja og fjórða ættarliðið hjá Christiani á Grótinum og Palla hjá Marionnu veruliga um seg.

Eftir at Klaksvíkin var í djúpari kreppu, og vit seinnu árinu hava roynt at fóta okkum aftur, kemur hesin fongur til býin ótrúliga væl við, ikki bert hvat tí arbeiðsskapandi viðvíkir, men so sanniliga eisini hvat menniskjaliga, kensluliga og hugsjónar tryggleikakum viðvíkir.

Tað, at sildin helst tekur gamla mynstrið upp aftur og at vit kunnu gera brúk av tí ríkidømi við Harrin hin altvaldandi sendir okkum saman við okkara nærlagnu hegnismonnum á sjónum, eiga vit at takka fyri.

Tit eru við til, ikki bert at geva okkum nýtt mót, men

Goymdi seg umborð

Til seinast skal eg siga frá lítla hending frá umleið 1957.

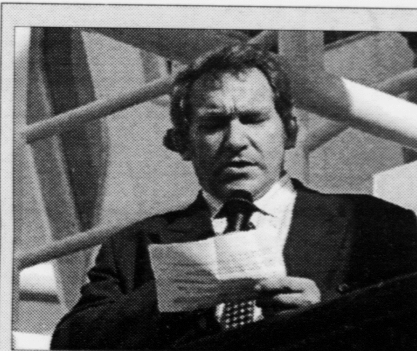
Palli hjá Marionnu var tá skipari á gomlu, grønu og kendu Polarstjørnuni, sum Kjölbó átti.

Ein dagin teir vóru komnir norður um Føroyar, hyggur Christian Ludvík Lydersen aftur á bátadekkið. Hann sigur við Palla: »Tað er okkurt, sum rører seg afturi í bjargingarbatinum«. Í tí hann sigur hetta, fara teir aftur, og hvat finna teir? - 10 ára gamla Kristian Martin, sum hevði snykt seg til skips. Tað sigst, at tað fyrsta hann segði var: »Eg vil við«.

Tað er ikki so lægt, at hesir menn eru hendinga menn á sjónum.

Vit nysja Harrans signing yvir verk tykkara, og vit fara at minnst tykkum í bønum okkara, tá vit stiga fram fyri háseti Guds.

Hjartaliga vælkomin til Klaksvíkar. Hjartaliga til lukku við skipinum, hetta er stórir dagar í býi okkara.



Kristian Martin Rasmussen, reiðari og skipari

Við álitíð á Harran fara vit í gongd

– segði Kristian Martin Rasmussen, í røðu síni, tá Christian í Grótinum kom til Klaksvíkar sunnudagin

Góðu tit øll, sum eru komn saman her í dag. Tað er okkum ein stór gleði at síggja so mong at biðja okkum vælkomin, og fyri hesa stórtingu móttøku.

Tað er mangan so, at gleði og sorg ganga hond í hond.

Vit vilja við ærufrýgt minnst teir báðar mennin, sum vóru við Palla hjá Marionnu, og vit hugsa um tey sum hava mist.

Men eg haldi ikki at deyðin, sum er ein natturligur partur av lívinum, skal sleppa at kveða gleðina, sum tað av sonnum er fyri okkum, at sleppa at fiska við hesum stásiliga skipi, sum vit hava fingið liúð upp í hendi.

Eg kann ikki lata verða við at minnst aftur á tá gamla Christian í Grótinum kom í 1975. Tá segði

pápi millum annað, at tað sær dapurt út og menn spáa vána tíðir, men við álit á Harran fara vit við treysti í gongd.

Tað er nógv broytt síðan 1975. Tað hava verið vána tíðir og góðar tíðir fleiri ferð síðan tá. Og nú spáa menn kanska góðar tíðir.

Men vit vilja allikavæl siga tað sama, at tað er við bangnum hjarta at vit fara í gongd við hetta stóra og dýra skipi.

Men tað er í álitíð á tann, sum alt hevur skapt og sum øllum valdar, at vit fara til verka.

Eg vil enn einaferð takka fyri hesa stórtingu móttøku og talarum fyri øll góð ynskir.

Eg vil nú bjóða øllum at vera vælkomin umborð at síggja skipið. Gerið so væl.